

(ΣΤΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ.)

τιος Κοραής, ο 'Ανθιμος Γαζής, ο Ρήγας Φερράριος.

Οι Έλληνες του εξωτερικού οικονομικά ισχυροί, φιλελέυθεροι και μορφωμένοι ήρθαν σε όμεση επαφή με τις ιδέες του διαφωτισμού. Βλέπον τας, λοιπόν, απ' έξω τον εξπομό της Τουρκικής Αυτοκρατορίας και την πρόσδοτο του Ελληνικού στοιχείου, πίστευαν πως οι 'Έλληνες έχουν τη δυνατότητα να ελεύθερωθούν με τις δικές τους δυνάμεις, αρκεί να μορφωθούν, να δεθούν πάλι με την πολιτική τους παράδοση και ιστορία. Από τις ελληνικές παροικίες άρχισε η μεγάλη κίνηση του διαφωτισμού με σκοπό να φέρουν οι πνευματικοί μάς ηγέτες τα φώτα της μάθησης και στην Ελλάδα, που βρίσκονταν στο σκοτάδι, εκτός από ορισμένες ελληνικές περιοχές έξω από την τουρκική κατάκτηση, όπως η Κρήτη στην αρχή, τα Επτάνησα και οι Ηγεμονίες, που είχαν σημαντική πνευματική κίνηση. Γι' αυτό το λόγο ιδρύονταν παντού σχολεία, τυπογραφεία για την έκδοση εφημερίδων, περιοδικών και αρχαίων ελληνικών συγγραμμάτων, σχολές, όπως ήταν η Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη, η Αθωνιάς Αικαδημία στο 'Άγιο Όρος, η Καποδιάστρος, η Ζωσιμάσια στα Γιάννενα κ.ά. Στις σχολές αυτές δίδασκον μεγάλοι Δάσκαλοι του Γένους σαν τον Κωνσταντίνο Οικονόμου, τον Αβανάσιο Ψαλλίδη, Γεώργιο Γεννάδιο, Νεόφυτο Βάμβακο και είχαν μαθητές τον Πατριάρχη Γρηγόριο τον Ε', τον Εμμαν. Ξάνθο, τον Παλαιών Πατρών Γερμανόν. Δίπλα όμως στους μεγάλους δασκάλους αγωνίζονταν και φτωχοί και σπλαχνοί δάσκαλοι των χωριών και ταπεινοί καλόγεροι τεροκήρυκες, όπως ο πατέρης Κοσμάς ο Αιταλός, ο εθνωπόστολος Άγιος. Αφιέρωσε τη ζωή του να τριγυρνάει την Ελλάδα από χωριό σε χωριό, να διδάσκει προσπαθώντας να ξυπνήσει τις συνειδήσεις. Βασικό γνώρισμα των διδαχών του ήταν η απελότητα. Αγωνίστηκε για τη διατήρηση της εθνικής μας γλώσσας και της Ορθόδοξης Παράδοσης, ιδρύοντας σχολεία για να μορφωθούν δύοι. Αξίζει να παραθέσουμε μερικά αποσπάσματα από τις διδαχές του: «Έχετε σχολείον εδώ εις την χώραν σας να διαβάζουν τα παιδιά; —Δεν έχουμε άγιες του Θεού. —Να μαζεύετε δύοι σας να κάμετε ένα σχολείον καλόν, να βάλετε και επιτρόπους να το κυβερνούν, να βάνουν διδάσκαλον να μανθάνουν δύο τα παιδιά γράμματα, πλούσια και φτωχά. Καλύτερον, αδελφέ μου, να έχεις ελληνικόν σχολείον εις την χώραν σου, παρά να έχεις βρύσες και ποτάμια. Δύοτι οι θρύσσες ποτέζουν το σώμα, τα σχολεία όμως ποτέζουν την ψυχήν. Και ωσάν μάθεις το παιδί σου γράμματα, τότε λέγεται άνθρωπος. Διά τούτο πρέπει να στερεώνετε σχολεία ελληνικά, να φωτί-

ζονται οι άνθρωποι». Τέκνα μου αγαπητά εν Χριστώ, διατηρήσατε γενναίως και απρομήτως την ιεράνη μημών θρησκείαν και την γλώσσαν των πατέρων, διότι αμφότερα ταύτι χαρακτηρίζουνται την φιλότητην μημών πατρίδα και άνευ τούτων το έθνος μημών καταστρέφεται. Μην υπελπισθείτε, αδελφοί μου, η Θεία Πρόνοια θέλει πέμψι μίσον μημέραν την ουράνιον σωτηρίων, ίνα φαιδρύνη τας καρδίας μημών προς απαλλαγήν εκ της ελεεινής καταστάσεως εν τη οποίᾳ ευρισκόμεθα».

Η Ελληνική Επανάσταση στάθηκε ένας δύσκολος και ηρωικός αγώνας ενός μικρού λαού με ελάχιστα εφόδια εναντίον μιας μεγάλης αυτοκρατορίας, που την υποστήριζαν όλες οι ευρωπαϊκές δυνάμεις. Το γεγονός ότι ο αγώνας διεξαγόταν σε χώρο εξαιρετικά νευραλγικό, όπου διασταυρώνονταν τα ευρωπαϊκά συμφέροντα, προκάλεσε το άμεσο ενδιαφέρον, θετικό και αρνητικό, της ευρωπαϊκής πολιτικής. Στα 1814 ιδρύεται η Φιλική Εταιρεία από τον Αθανάσιο Τσακάλωφ, το Νικόλαο Σκουφά, τον Εμμανουήλ Ξάνθο και τον Παναγ. Αναγνωστόπουλο αργότερα και με αρχηγό τον υπασπιστή του Τσάρου πρίγκηπα Αλέξανδρο Ψηλάντη. Η Φιλική Εταιρεία προετοίμασε ψυχικά και ηθικά το λαό, συγκέντρωσε τις δυνάμεις των Ελλήνων στον ίδιο σκοπό, πρόσθαλε τους αρχηγούς, έδωσε έκταση πανελλήνιας και οργάνωσε την επανάσταση. Στον Ελλαδικό χώρο, ιδιαίτερα στα νότια διαμερίσματα, οι συνθήκες ήταν πιο ευνοϊκές για να επιτύχει η Επανάσταση, για τους εξής λόγους: 1) Εκεί υπήρχαν πολυάριθμοι εμπειροπόλεμοι άνδρες για μια σύγκρουση με τον κατακτητή στη στεριά και στη θάλασσα, κλέφτες, αρματωλοί, χιλιάδες ναύτες που, εξαιτίας της υποχρεωτικής ναυτολόγησης του στον οθωμανικό στόλο, είχαν ασκηθεί σε ναυτικούς αγώνες ή σε συγκρούσεις με τους πειρατές, ενώ άλλοι είχαν υπηρετήσει στον αγγλικό στρατό στη Επτάνησα ή στο στρατό του Αλή Πασά στα Γιάννενα; 2) Στις νότιες περιοχές βρίσκονταν οι περισσότεροι από τους μυητέμουν στη Φιλική και ανυπομονούσαν για την ώρα της εξέγερσης, 3) Η διαμόρφωση του εδάφους προσφέρονταν για κλεφτοπόλεμο, στον οποίο ήταν έμπειροι οι 'Έλληνες και 4) Η ανταρσία του Αλή Πισσά (1820 - 1822) εναντίον του Σουλτάνου αποσχολούσε μεγάλες τουρκικές δυνάμεις στην Ήπειρο και τον σερασκέρη της Πελοποννήσου. Έτσι άνοιξε κι ο δρόμος της επιστροφής στα ορεινά χωριά τους για τους Σουλιώτες, που αποτελούσαν αξιόμαχη και εμπειροπόλεμη δύναμη.

Τούρκοι κρέμασαν τους προκήρους και τον αρχιεπίσκοπο. Ο Σουλτάνος και οι τουρκικές αρχές στο πρώτο όγγειλμα εξέγερσης στη Νότια Ελλάδα, αντέδρασαν με διωγμούς και θανατώσεις αξιωματούχων και πλουσίων κληρικών και λαϊκών. Από τα πρώτα θύματα ήταν ο Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε', που τον απαγχόνισαν την ημέρα του Πάσχα (10 Απριλίου 1821) και ο πρόκατοχός του Κύριλλος. Τα γεγονότα αυτά προκάλεσαν βαθιά αίσθηση στην Ευρωπαϊκή κοινή Γνωμή και συμπάθεια υπέρ των Ελλήνων, που ο Θεός έστειλε τον Αρχάγγελο Γερμήρη στη Θεοτόκο Μαρία, για να της μηνύσει ότι θα γεννήσει τον Κύριο Ήμών Ιησού Χριστό, το Σωτήρα του κόσμου. Γι' αυτό την ημέρα αυτή η γιορτή είναι σήμερα η ημέρα της Αγίας Αραραπτικής - Λαζάρι, πρόσεκται για την κάθηση της ρωσικής πολιτικής. Σ' όλη τη διάρκεια του αγώνα οι 'Έλληνες σπλαχνίζονται οι Ελλήνες σπλαχνίζονται οι ναυτικοί πρόσφεραν σπουδαίες υπηρεσίες, με πράξεις αξιοθαύμαστες που συνοδεύονταν δύναμη συχνά με αιματηρές θυσίες, δύο ποσούς ο Αθαν. Διάκος στην Αλαμάνα τον Απρίλιο του 1821, ο Οδυσσέας Ανδρούτσος στο Χάνι της Γραβιάς το Μάιο του 1821, η Σφαγή της Χίου τον Απρίλιο του 1822, η καταστροφή της Νάουσας τον ίδιο μήνα η καταστροφή της Κάσσου και των Φαράρων τον Ιούνιο του 1824, ο Παπαφλέσσας στο Μανιώκι τον Μάιο του 1825, η πολιορκία και η ηρωική έδοσης του Μεσολογγίου τον Απρίλιο του 1826, η καταστροφή του Φαλήρου τον Απρίλιο του 1827.

Παρ' όλες όμως τις θυσίες και διώξεις, η αντοχή στον αγώνα και η αποφασιστικότητα των Ελλήνων ήταν μεγάλη. Ιδού η απάντηση των Μεσητηρίων στην προσταγή του Ιμπραήμη μας προσκυνήσαν την ημέρα του 25 Μαρτίου, δύο πρόκειται να βοηθήσουν την Επανάσταση ευρωπαϊκά στρατεύματα, κλείστηκαν στα φρούρια, όπου οι 'Έλληνες, οι πιο πολλοί άσπολοι και ανίδειοι από πόλεμο, τους πολιόρκησαν. Στο μεταξύ από την Πελοπόννησο η Επανάσταση διαδόθηκε στον Κολοκοτρώνη και τον Παπαφλέσσα, που κατέλασαν την Καλαμάτα. Και στην Πάτρα και στην Καλαμάτα οι 'Έλληνες έστειλαν μια προκήρυξη στους αντιπροσώπους των δυνάμεων (25 και 26 Μαρτίου), δύο πρόκειται να χαρακτηρίζαν το κίνημά τους εθνικό και ζητούσαν την υποστήριξη της Ευρώπης. Οι Τούρκοι, νομίζοντας ότι οι αγάντες της Επανάστασης ευρωπαϊκά στρατεύματα, που στην Μάνη με τον Καραϊσκάκη - Λαζάρη, ηγετή - Λαζάρη, πρόκειται για την κάθηση της Κάσσου και των Φαράρων τον Ιούνιο του 1824, ο Παπαφλέσσας στο Μανιώκι τον Μάιο του 1825, η πολιορκία και η ηρωική έδοσης του Μεσολογγίου τον Απρίλιο του 1826, η καταστροφή του Φαλήρου τον Απρίλιο του 1827.

Παρ' όλες όμως τις θυσίες και διώξεις, η αντοχή στον αγώνα και η αποφασιστικότητα των Ελλήνων ήταν μεγάλη. Ιδού η απάντηση των Μεσητηρίων στην προσταγή του Ιμπραήμη μας προσκυνήσαν την ημέρα του 25 Μαρτίου, δύο πρόκειται να βοηθήσουν την Επανάσταση ευρωπαϊκά στρατεύματα, κλείστηκαν στα φρούρια, όπου οι 'Έλληνες, οι πιο πολλοί άσπολοι και ανίδειοι από πόλεμο, τους πολιόρκησαν. Στο μεταξύ από την Πελοπόννησο η Επανάσταση διαδόθηκε στον Κολοκοτρώνη και τον Παπαφλέσσα, που κατέλασαν την Καλαμάτα. Και στην Πάτρα και στην Καλαμάτα οι 'Έλληνες έστειλαν μια προκήρυξη στους αντιπροσώπους των δυνάμεων (25 και 26 Μαρτίου), δύο πρόκειται να χαρακτηρίζαν το κίνημά τους εθνικό και ζητούσαν την υποστήριξη της Ευρώπης. Οι Τούρκοι, νομίζοντας ότι οι αγάντες της Επανάστασης ευρωπαϊκά στρατεύματα, που στην Μάνη με τον Καραϊσκάκη - Λαζάρη, ηγετή - Λαζάρη, πρόκειται για την κάθηση της Κάσσου και των Φαράρων τον Ιούνιο του 1824, ο Παπαφλέσσας στο Μανιώκι τον Μάιο του 1825, η πολιορκία και η ηρωική έδοσης του Μεσολογγίου τον Απρίλιο του 1826, η καταστροφή του Φαλήρου τον Απρίλιο του 1827.

Παρ' όλες όμως τις θυσίες και διώξεις, η αντοχή στον αγώνα και η αποφασιστικότητα των Ελλήνων ήταν μεγάλη. Ιδού η απάντηση των Μεσητηρίων στην προσταγή του Ιμπραήμη μας προσκυνήσαν την ημέρα του 25 Μαρτίου, δύο πρόκειται να βοηθήσουν την Επανάσταση ευρωπαϊκά στρατεύματα, κλείστηκαν στα φρούρια, όπου οι 'Έλληνες, οι πιο πολλοί άσπολοι και ανίδειοι από πόλεμο, τους πολιόρκησαν. Στο μεταξύ από την Πελοπόννησο η Επανάσταση διαδόθηκε στον Κολοκοτρώνη και τον Παπαφλέσσ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤ.

Στο χωρό του Συλλόγου

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι του Διοικ. Συμβουλίου, αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι του Μεσενικόλα.

Φαίνεται πως η παράδοση θέλει τούτη την ημέρα, που γίνεται ο επήσιος πλέον καθιερωμένος χορός σας, ο Πρόεδρος του χωριού μας να είναι παρών. Ετσι και εγώ δεν ήταν δυνατόν να απουσιάζω.

Είμαστε λοιπόν κοντά σας τόσο εγώ, όσο και ο Γραμματέας της Κοινότητας Θωμάς Ποδηματάς και ο πρώην Γραμματέας Παν. Ποδηματάς.

Πραγματικά αξίζουν θερμά συγχαρητήρια, σ' όλους αυτούς που εργάστηκαν και φρόντισαν για την πραγματοποίηση και την καλύτερη επιτυχία στο μέτρο του δυνατού, του σημερινού χορού.

Βεβαίως, η ώρα δεν είναι να αναφερθώ και να σας φάω το χρόνο με τα προσλήματα και τις δραστηριότητες της Κοινότητάς μας, όλ-

λως τε αυτά τα όλεπτε κάθε τόσο στην εφημερίδα μας.

Σας μεταφέρω, λοιπόν, σαν Πρόεδρος της Κοινότητας θερμό χαιρετισμό εκ μέρους του Κοινοτικού Συμβουλίου, ως και των γονέων ή αδελφών σας ή και όλων συγγενών σας, ως και των συγχωριανών και φίλων σας γενικότερα, με μια και μόνη ευχή: «Να είστε όλοι καλά να δημιουργείτε και να ευημερείτε. Και εφόσον σεις ευημερείτε και το χωριό μας ευημερεί και προβάλλεται διεθνώς».

Το Το χωριό μας, στο οποίο γεννηθήκαμε, μεγαλώσαμε, νίωσαμε τις πρώτες χαρές και λύτες, γι' αυτό θα πρέπει να το αγαπάμε και να το στηρίζουμε.

Τελειώνοντας κάνω και εγώ ευχή σε όλους σας, για μια πραγματικά χαρούμενη και κεφάλη θραδιά, που να σας μείνει αξέχαστη. Καλή σας διασκέδαση.

Νέα του χωριού

(Συνέχεια από τη σελ. 4)

12) Βελμένη Βάσω - Γ' παλληράρι.

13) Σπαγός Μαρία - Μηχαριγάνης.

14) Παΐση Ευαγγελία - Γυναίκα.

15) Κρικέλλης Γιάννης - Τούρκος.

16) Συναργιληρίου Χρύσα - αγγελιώ.

17) Παπαδόπουλος Χρυσός - Στομάς - Καλόγερος.

18) Σκούφης Γεώργιος - Γαρδικιώτης.

19) Παΐσης Βασίλειος - Φευτογιατρός.

20) Γούσιος Γεώργιος - Γιατρός.

21) Κυρίσης Θωμάς - Χατζηπέτρος.

22) Κασιούρας Κλεάνθης - Γραμματέας.

Νέο Δεσμος. Συμβούλιο της Ένωσης Επιστημόνων Καρδίτσας

Έστερα από αρχαιρεσίες της Έγωσης Επιστημόνων Καρδίτσας, το αναδειχθέν από αυτές, Δ) κό Συμβούλιο συγχροτήθηκε σε σώμα και εξέλεξε ως Πρόεδρο αυτού τον συγχωριανό μας Γεώργιο Βασ. Μακρυνίκα, καθηγητήν μαθηματικών. Τον συγχωριαρισμενούς και του ευχόμαστο καλή διοικηση.

Δωρεές - Προσφορές

Α'. Για την επέκταση του κοινοτικού Νεκροταφείου πρόσφερν: α) Ο Σωτήριος και η Ευτέρπη Αλεξίου πρόσφεραν δρχ. 5.000 και στη μηνή της Σεπτεμβρίου 20.000 που απέδιδε στην Αθήνα το Λευτέρης Ν. Κατσιάκος, ετών 70, η Κωνσταντία Κων. Παΐσουν και ο Σωτήριος Ιωάν. Καραϊσώτος πάτοικος Δαρίσης πρόσφερε δρχ. 5.000 στη μηνή του πατέρα της Δάμπρου Μακριών.

γ) Η Μαγώλη Γκαντζόδη

'Ολγα κάτοικος Δαρίσης πρόσφερε δρχ. 5.000 στη μηνή της Απριλίου Μακριών.

β') Για την συγκήρηση της ευρισκής μας εκκλησίας πρόσφερν ο Αντωνίου Κων. δραχ.

γ') Για την μηνή της συγκήρησης

για του Ελένης.

Η Ντάντου Ελένη πρόσφερε δρχ. 3.000 για τις ανάγκες της εκκλησίας. Η Λαδιά Ευδοκία πρόσφερε δρχ. 10.000 για τον ίδιο σκοπό. Επίσης για τον αυτό σκοπό πρόσφεραν η Γούλα Αθηνά δρχ. 500, η Γούλα Γεωργία 1.000 και η Γούλα Χαροκόπεια δρχ. 1.000.

Η 'Ολγα Σδάρηνα πάντα πρώτη

Πανταχού παρόύσα είναι η συγχωριανή μας 'Ολγα Σδάρηγκα, και πάντα καταβάλλει προσπάθειες προς εξυπηρέτηση των αδυνάτων, και κατατρέγιμένων από την μεριά της.

Τον Απρίλιο παρόντας στην Αντίσταση της Δυτικής Μακεδονίας όπου υπηρέτησε μέχρι τη Βάρκιζα.

Το 1934 τραυματίστηκε από τους Γερμανούς στο θώρακα με θλήμα που είχε μέχρι το θάνατό του στο σήθιος του. Άλλα και μετά την απελευθέρωση, πολλοί αντιστασιούς αναγκάστηκαν ν' ανεβούν στο θύρων. Έτσι και ο Λευτέρης παίρνει μέρος στην δεύτερη αντίσταση σαν πολιτικός επίτροπος του Αρχηγείου του Βίτσι, μ' όλες τις συνέπειες, ως την κατάρευση.

Με βαρεία καρδιά το 1949 πήρε το δρόμο της προσφυγίας, για να καταστήσει στην Τασκενδή. Το 1950 παντρεύεται την εκλεκτή της καρδιάς του την κ. Ρωξάνη.

Αποφάσισαν, παράλληλα με την δημιουργία της οικογένειας, να σπουδάσουν. Η κ. Ρωξάνη γιατρός, αυτός Οικονομικές και Πολιτικές Επιστήμες.

Η νοσταλγία όμως για την πατρίδα ήταν έντονη, γι' αυτό, μετά την μεταπολίτευση που άνοιξε το δρόμο της επιστροφής, αποφάσισαν και γύρισαν στην πατρίδα του Λευτέρη την Καρδίτσα. Νέα προσφυγιά. Μετά από κει κατέληξαν στην Αθήνα. Ο

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Ν. ΚΑΤΣΑΚΟΣ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑ·Ι·ΖΑΝΟΥ

Ποιος άκουσε πως πέθανε ο Λευτέρης και δεν έμεινε με το στόμα ανοιχτό από κατάπληξη; Δεν πέρασαν 20 μέρες από το βράδυ του χορού μας που διασκέδασε με την γυναίκα την κ. Ρωξάνη. Ο Λευτέρης με την επιστημονική του κατάρτιση δεν αφήνει πόρτα αχτύπητη, μέχρι και νυχτερινός λογιστής στη Λαζαναγορά έγινε για να βοηθάει τον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Επιτέλους, αγόργυστα πέρασαν τα δύσκολα χρόνια.

Καλή η δουλειά στο ιατρείο της κ. Ρωξάνης, καλή και η δουλειά του γιου, που γεννήθηκε μετά την ανθρωπούργηση του Θεανθρωπού. Σταματά στον κήπο της Γεστημανής, όπου γίνεται η σύλληψή του από τους ανύμους. Παρακολουθεί με αγωνία και πόνο τα βασανιστήρια που υποβάλλεται, τον Σταυρικό Του Θάνατο και τέλος την Ταφή του, και γεμίζει κάθε ανθρώπινη ψυχή με πίκρα και σπαραγμό.

Όλα κυλούσαν χαρούμενα, ευτυχισμένα, ως την Δευτέρα 19:3. Για ώρανια στήριξια που υποβάλλεται, τον Σταυρικό Του Θάνατο και τέλος την Ταφή του, και γεμίζει κάθε ανθρώπινη ψυχή με πίκρα και σπαραγμό. Φτάνει εκεί όπου, οι Μυροφόροι γυναίκες, 'Ορθρου Βαθέως, οδεύουν αιμολήπτες και συντετριψμένες το δρόμο που οδηγεί στον Πανάγιο Τάφο του Χριστού.

Και μέσα στα πρώτα μισούς στο παρασκήνιο της Αυγής, όταν ακόμα τις βασανίζει η σκέψη «Τις αποκούλισε την ζωήν του λίθον εκ της θύρας του Μητρείου», μένουν έκθαμβοι και εκστατικοί, όταν θλέπουν την πέτρα κυλισμένη και θωρούν ένα πανέμορφο κάτασπρο παλληκάρι, όπως το θέλει η λαϊκή Μουσικά να κάθεται πάνω στο κυλισμένο λιθόριο.

Πάνω στο μηνή του Χριστού εκείνης δεν εκάγει γιατί όπου πάει τ' Αγιο φως άλλη φωτιά δεν πάει.

Ο Αγιος Τάφος του Χριστού εκείνης δεν εκάγει γιατί όπου πάει τ' Αγιο φως άλλη φωτιά δεν πάει. Και το Αγιος Φως, που τίποτα δεν μπορεί να το επιποκιάσει, φωτίζει και διαπορεύεται την αγάπη της αγάπης. Τις Αγίες αυτές μέρες δεν υπάρχουν μίση και διαφορές, δεν υπάρχει έχθρα και κακία. Ο λαός αυτά παραμερίζονται και λησμονούνται μέσα στο γενικότερο χριστιανικό πνεύμα της Μεγάλης Γιορτής, και ολόκληρος σχεδόν ο Χριστιανικός κόσμος τρέχει στις διαφορές εκκλησές, όπως λέει και ο Εθνικός μας ποιητής στο ποίημά του για τη μημά του για να ακούσει το Αναστάσιμο:

Χριστός Ανέστη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΛΙΤΣΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Χαρμόσουν το άγγελμα

της Ανάστασης. Γλυκόχα

οι καμπάνες της εκκλησίας

σκορπίζουν το μήνυμά της

της Ανάστασης. Και οι άνεμοι

που φτερουγίζουν στην α

θάνατο, θανάτον

της Ανάστασης. Και οι άνεμοι

που φτερουγίζουν στην α

